

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Justorum in vita afflictiones, meras Christi amantis blanditias esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Vides excelsam Virginis mentem; & quibus illa se cogitationibus, in ipsa artuum suorum laniatione, ac cruoris undique scaturientis aspectu sustentaret, deq; ipsa tormentorum atrocitate solatium animumq; sumeret. Aspiciebat, nimirum cruciatus suos, velut pretiosa Domini Jesu stigmata; gaudebatq; in membris suis, tanquam in delicata membrana, ferreis illis stylis, acutisq; pectinibus exarari notas, & characteres imprimi, qui Christi triumphum loquerentur, & crucis trophæa signarent, perq; hiantia laterum suorum costarumq; vulnera, tot quasi ora aperiri, ipso sanguinis vocali profluvio, JESU nomen ac gloriam apertissime prædicantia.

CAPUT XIX.

Alia nonnulla considerationes eandem ad rem pertinentes.

§. I.

Iustorum in vita afflictiones, meras Christi amanti blanditias esse.

Arumnas & molestias hujus vitæ, quæ Deo vel imminente vel permittente justis eveniunt, esse dona amantissimæ dextræ, & specialia divinæ benevolentia signa, jam in superioribus, nec semel fortasse, prædiximus. Ut porro homini afflicto, & sub ærumnæ suæ pondere gementi merito liceat evangelicum istud occinere: *Si scires donum DEI.* Si intelligeres, quorum bonorum compendium, quanti favoris pignus, quantæ gloriæ semen sit, hæc tua, quæcumq; est, tribulatio; si quibus oportet, illam oculis aspiceres: nimirum non illam, ut nunc aded facis, defugeres, sed optares potius, & obvijs ulnis amplectereris obvenientem, inq; ejus sinu atque complexu acquiesceres.

Verum

Joann. 4.

Verum illud lubet superaddere in presentia, eas ipsas ærumnas non qualiacunque divini favoris argumenta esse, sed quasdam veluti blanditias ac lusus incarnatæ Sapientiæ nobiscum ludentis, ac de patientiæ nostræ spectaculo, sibi oblectationem, nobis utilitatem quærentis.

Amœnum est, quod hoc in genere cuidam Virgini è S. Dominici familia divinitus aliquando objectum est. *Re-Vit. Suson. c. 36.* ferebat hæc, se in mentis excessu visam esse sibi videre rose-
tum quoddam magnitudine præstans, & pulchritudine eximium, cui insisteret puerulus JESUS, cum sero è rubicundis confecto rosis. Subtus autem ad rosei radices, visum sibi considerare Henricum Susonem, virum sanctum ex eodem Ordine, de quo superius alia nonnulla memoravimus. Porro puer JESUS, tenerâ manu rofarum flores videbatur hinc & inde decerpere, iisque Henricum infernè jacentem ludibundus apperere, dum blandis his telis totum denique cumulatè operiret, & tantum non obrueret. Ad extremum quærenti Virgini, quid istud visi portenderet, respondit divinus puerulus: missilibus his rosis, tantâ copiâ in dilectum sibi ministrum conjectis, multiplices cruces & afflictiones adumbrari, quibus illum (Deo sic permittente) tentari & exerceri oporteret, & quas ille, tanquam ab divina & amicæ manu profectas, non modò æquo animo, sed etiam libenti atque hilari, acceptaturus esset.

Vides, quàm diversè à DEI sensu de his rebus iudicium ferimus; & (quod hinc consequi necesse est) ut præposterè atque perversè de illis loquimur, easque non suis nominibus appellamus? Tangit te fortassis amica & amabilis DEI manus, & aliquam (ut quidem appellas) ærumnam ac calamitatem tibi immittit. Sed adhuc ignoras ingenium ac mores amantis DEI. Tu illum profectò percutere credis atque sævire: sed quæ tibi verbera atque afflictiones videntur, hæc quidem meræ sunt blanditiæ; & dum te ferio vexari putas,

nihil nisi JESUS tecum ludit & delicias facit. Tandem quas nos cruces & spinas appellamus, molles rosæ sunt: è diverso autem quas rosas existimamus, opes scilicet, voluptates ac vitæ commoda, spinarum nomine, cœlesti nomenclaturâ censentur.

Luc. 8. v. 14.

Sider. in fa-
sic. myr.

Et verò (ut quidam ex Nazianzeno referunt) cruces & incommoda hujus vitæ, flores sunt bonorum quæ expectamus, & propter fructum, florem quoque decerpimus.

Spec. spirit.
c. 8.

Nec ineleganter aut abs re nostra Ludovicus Blosius: *Tribulationes in hac vita, præclarissima DEI dona sunt; & non est ullum certius signum divina electionis, quàm ut qui adversa humiliter ac resignato animo propter DEUM toleret. Frigere, æstu, infirmitate, & quibuslibet alijs gravaminibus extrinsecus DEUS purgat, sanctificat, mirificatq; exornat animas electorum suorum. Et quos videt minus aptos esse, ut torques aureas (id est, graviores afflictiones) ferant, ornat eos saltem seriis at flosculis, id est, levioribus tribulationibus. Sic ille.*

Is igitur nobis sit hujus considerationis fructus: ut ad leniendum minuendumq; sensum dolorum nostrorum, non jam ad res ipsas, quæ nobis adversæ obvenerint, prout in se sunt aspicere; sed altiùs sublatâ mentis acie, manum & animum eas immittentis (per quæ dum transeunt, illæ sanè nomen, & qualitatem & gustum mutant) respicere consue- scamus: illudq; etiam nobis suggeramus identidem: ali- quod esse IESUM pro nobis passum, cui etiam cum aliquo dolore nostro gratos de nobis ludos ac patientiæ spectaculû præbeamus: ejusq; amor, aliqua nos corporis aut animi ægritudine exercenti, aut (quando ita loqui cœpimus) per eam nobiscum lusitanti ac delicias facienti, ingenuâ & ipsi, gratâq; animi inclinatione & quasi collusionem, respondeamus. Hac eadem arte incommoda sua fallebat B. Francis- cus Borgia, de quo illud est memoriæ proditum. Cum aliquando tardiùs ac multa jam nocte ad quoddam Societa-
tis

etis nostræ domicilium devenisset, diuq; fores pulsans non audiretur, quod & domestici somno sopiti essent, & domus à janua longè distaret; coactum esse multo tempore præstolari ad januam, cum etiam cælo nix multa decideret. Istam autem & longam, & intempestivam expectationem, confirmabat ipse postea, non modò sibi non molestam, sed etiam jucundam accidisse, cum animo suo reputanti; quod veluti principibus viris volupe est, feram aliquam stimulis & arundine in arena aut circo agitare: ita DEUM crederet id temporis, dum mollibus se petit nivium globis, ex hoc quasi ludo aliquod de se oblectationis argumentum sumpsisse.

L. 2. vit. c. 12.

In quem ferè sensum & illa incidit comparatio, quæ ipse Christus aliquando usus est apud S. Gertrudem, cum diceret: Quemadmodum fera venatu agitata, quam domesticum animal, acceptior esse solet; quod illius caro tenerior sit esuq; jucundior: ita cordis affecti & variè exerciti munus, sibi longè esse acceptissimum.

l. 3. c. 58.

Sed neque hinc denique abludit; quod S. Clara, B. Fratrem Juniperum, ex primis S. Francisci Sodalibus, mundi suiq; contemptorem egregium, solebat Christi joculatorem seu ludionem appellare; quod is ludicris in speciem actionibus, sed cum vero sui despectu ac seria vexatione conjunctis, jucundos de se ludos voluptatisq; materiam Christo præberet.

§. 2.

Christum electis suis luctum, dolores, angustias, hereditatis nomine reliquisse.

Denique ad pium ac fructuosum in malis nostris solatiū valere potest & hæc non vana cogitatio:

Afflictiones atque ærumnas hujus vitæ, esse Christianorum patrimonium, & hereditatem electis suis à Christo moriente transmissam. Pulchrè siquidem S. Cyprianus, vel